

[Krag.]

forvente at faa en særlig Byrde lagt paa sig, saa er det givet, at saa vil det stærkt præge Obligationskurserne og derigennem det Tab, som kommende Laanere vil faa som Følge af en saadan Politik.

Vi var enige i 1933 om at lægge et Grundlag for den almindelige Rentesaenkning, ført gennem alle Stadier for Kapitalanbringelse. Mulighederne derfor er ikke længere til Stede. Hvem der har Skylden, kan vi senere diskutere. Det faar vi jo Lejlighed til. Men man kan ikke henvise til denne Enighed i 1933 under den Situation, hvori vi nu staar.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde opmærksom paa, at der var en betydelig Forskel mellem den Rente, som Sparerne kunde opnaa i Sparekasser og Banker, og den Rente, som man kunde faa af sine Obligationer, naar Hensyn tages til de Obligationskurser, der nu er gældende. Der er ingen, der vil modsige det ærede Medlem Hr. Krag paa det Punkt. Vi ved, at Obligationskurserne er faldende, og vi ved ogsaa, at de er saa stærkt faldende, at enkelte aabne Serier, hvori der kun kan laanes, er nede paa Kurser, der giver de stakkels Laantagere, der skal laane i disse Serier, et Tab, der allerede nu kan siges at være 25 pCt. af den Kapital, som de skal laane. Det er Tilfældet i Sønderjyllands Kreditforening og i Vest- og Sønderjydske Kreditforening, og det er meget beklageligt. Men hvad er Aarsagen til, at Obligationskurserne er raslet ned, saaledes som Tilfældet er? Mon ikke det skulde være hele den Usikkerhed, der er skabt derved, at alle Bestræbelser for at holde en lav Rente her i Landet er strandet, hovedsagelig fordi Sparekasseledelserne Landet over har vist Uvilje, Vrangvilje over for alle Bestræbelser for at holde Renten nede! Det ærede Medlem Hr. Krag ved, at Sparekasserne, da den Lovgivning, der her er Tale om, blev gennemført, nægtede overhovedet at være med til at holde en frivillig Rentesaenkning ved lige, og det ærede Medlem Hr. Krag ved ogsaa, at Sparekasserne overhovedet, paa en enkelt Undtagelse nær, har stillet sig afvisende, naar der var Tale om, at de skulde medvirke til Konverteringens Gennemførelse. Sparekasseledelserne har hele Tiden betragtet deres Opgave som værende hovedsagelig alene den at tage Hensyn til Indskyderne, og det har de gjort ensidigt, og de har efter min Mening gjort det paa et helt forkert Grundlag, ikke mindst, naar Hensyn

tages til, at mangfoldige af vore Sparekasser har Debitorer, der er kommet i store Vanskeligheder og vel ogsaa fremdes er i store Vanskeligheder. Disse Debitorer og andre Debitorer, hovedsagelig Landdebitorer, har jo Gang paa Gang iværksat Henvendelser, skriftlige og mundtlige, til Regering og Rigsdag om at faa deres Rentebyrder lettet, men aldrig har Sparekassernes Ledelse, taget som Helhed, været villig til at gaa ind i et Arbejde for at komme disse Landdebitorer til Hjælp. Og Resultatet af det, der nu sker, det, som nu er ved at fuldbyrdes — det ved det ærede Medlem Hr. Krag særdeles vel —, maa blive, at Udlaansrenten i Banker og Sparekasser vil stige. Det kan ikke være anderledes, og vi har jo ogsaa allerede Vidnesbyrd om, at Kasseobligationsrenten vil stige for fremtidige Laantagere. Det er en saare uheldig Udvikling, vi her gaar ind i, og jeg beklager, at Venstre nu har opgivet Ævred, har opgivet Bestræbelserne for at holde en lav Indlaansrente i Banker og Sparekasser for derigennem at kunne indvirke paa Obligationskurserne og for derigennem at kunne indvirke paa hele Renteniveauet her i Landet.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Krag, at han haaber, at Bankerne og Sparekasserne vil opføre sig pænt og tage skyldigt Hensyn til alle forhaandenværende Forhold. Ja, jeg maa sige, at det vilde være overmaade behageligt for det ærede Medlem Hr. Krag og for os alle, hvis det nu skulde vise sig, at de paagældende er kommet til Sandheds Erkendelse, er kommet til en bedre Erkendelse. Det ærede Medlem ved jo særdeles vel, at vi i sin Tid ærligt og redeligt bestræbte os for at faa en frivillig Overenskomst med de paagældende, men de fejede alle vore Bestræbelser til Side. Lad os nu haabe, at de er naaet til en bedre Erkendelse, men jeg har i hvert Fald foreløbig mine Tvivl derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Da Konverteringsforslaget for et Par Maaneder siden gik her fra Folketinget, stemte Venstre, saa vidt jeg ved, for Rentelovens Forlængelse til December Termin med den Begrundelse, at der skulde gives Konverteringsmulighederne en Chance, og at man, indtil alle Muligheder maatte siges at være ude, vilde sikre det Grundlag, som var absolut nødvendigt, hvis vi skulde fortsætte eller videre udvikle